

[Grethe Philip.]

forskellen i optimisme i nogen grad, at det er det ærede medlem hr. Thestrup, der sidder i finansudvalget, og som skal komme med de konkrete forslag til besparelser og ved, hvor vanskeligt det er at få dem igennem. Når jeg rejser sagen her, er det, fordi jeg synes, det er noget, vi har været ude for adskillige gange, at man fra konservativ side med en flot håndbevægelse udtaler sig om, at man kan spare et eller andet rundt beløb, undertiden oppe i størrelsesordenen flere hundrede millioner kroner, og når man så senere skal gå over til de konkrete forslag, kniber det vældigt at få det igennem. Det er nu ikke en så forfærdelig tiltalende fremgangsmåde.

Det ærede medlem hr. Thestrup var også inde på spørgsmålet om tjenesteboliger. Han ønskede, at vi kunne nedlægge alle tjenesteboliger inden for en 5 års periode. Nu gav den højtærede finansminister jo tilsagn om, at man ville være mådeholden med oprettelse af nye tjenesteboliger, og jeg er da også helt enig i, at der er mange ulemper ved tjenesteboliger, og at ikke mindst mange af de gamle tjenesteboliger er alt for store, upraktiske og uhåndterlige; så langt er vi altså enige. Men når man ligefrem foreslår, at de alle skal nedlægges inden for en 5 års periode, er man da vist alligevel gået lovlig vidt. Vi har jo på forskellig måde aftaler om, at der skal være tjenesteboliger, og selv om der ikke er aftaler, er det vel ret oplagt, at man på visse områder, f. eks. hvor der er tale om sociale institutioner eller sygehuse, virkelig kan have brug for en tjenestebolig på stedet. Jeg kan heller ikke dy mig for at minde om, at vi netop i dag i finansudvalget med konservativ tilslutning har tiltrådt et forslag om, at der skal oprettes nye tjenesteboliger for lægerne, tilknyttet statshospitalet i Middelfart.

Jeg takker den højtærede finansminister for den venlige karakteristik af mit indlæg under debatten. Jeg synes, der var et enkelt spørgsmål, jeg ikke fik noget svar på fra ministeren. Det drejede sig om, hvordan det går med overvejelserne omkring refusionerne, hvad der sker i det udvalg, der behandler disse spørgsmål, og navnlig hvornår vi kan regne med at høre noget fra udvalget. Det er jo overvejelser, vi har gjort os herinde i tinget igennem længere tid, og

jeg har indtryk af, at der i virkeligheden er en meget bred interesse fra samtlige partier for at få gjort noget ved disse ting. Men når vi begynder at se på det lige omkring nytår, så siger vi, at det er alt for sent, og når vi kommer hen til efteråret, så giver vi os lidt for god tid til det, og så kommer det heller ikke med. På den måde går det fra halvår til halvår eller fra helår til helår, og jeg ville derfor synes, det var ønskeligt, om vi kunne få lidt mere konkret at vide om, hvornår der bliver noget fremlagt, sådan at man virkelig kan få en åben debat om det.

Jeg takker den højtærede udenrigsminister for oplysningerne om u-landshjælpen; det glæder mig at høre, at billedet på forskellig måde tegner sig lysere end det, der umiddelbart fremgår af finanslovforslaget, og det fremgik jo også af den højtærede finansministers udtalelser, at man agter at komme med nogle ændringsforslag, så det beløb, man derved skulle komme op på i bevillinger til u-landsarbejdet, hvis forslagene vedtages, kommer noget højere op. Jeg kan blot sige, at jeg håber, at der ikke alene, som det blev sagt af den højtærede udenrigsminister i forbindelse med gennemgangen af det nye lovforslag om at sende flere u-landsfrivillige ud, vil blive adgang til at drøfte disse spørgsmål, men at der også vil blive lejlighed til en sådan drøftelse, når vi gennemgår udenrigsministeriets poster i finansudvalget.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg har nogle ganske få bemærkninger at gøre ved denne finanslovdebat.

Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen talte om problemer i forbindelse med de ikke alt for gode forhold på vore statshospitaler. Det, jeg sagde i går, var faktisk kun, hvad en kreds af læger på Fyn i et åbent brev havde ønsket at gøre den højtærede indenrigsminister opmærksom på, nemlig at der vel i 1959 var givet bevilling til et nyt statshospital i Odense, men at det endnu ikke var blevet bygget; og hvad angår statshospitalet i Ålborg, er jeg orienteret om, at grunden til dette statshospital af Ålborg kommune er blevet solgt til staten allerede i 1958, altså for ca. 7 år siden. Der er altså heller ikke sket alt for meget.

Nu ved jeg godt, at der kan være tale om arbejdskraftsmangel og mange andre